

ΑΠΟΨΕΙΣ

Μεταναστευτικό: «Εκτοπίζονται» οι γραφικοί και οι ακραίοι

© 10:36 4 Οκτωβρίου 2019

Κοινοποίηση

0

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ η συζήτηση για το μεταναστευτικό άρχισε να βαθαίνει. Η αλλαγή πολιτικής που αποφάσισε η κυβέρνηση οδήγησε αναγκαστικά τη δημόσια συζήτηση να ξεφύγει από τον επιφανειακό και αμιγώς συναισθηματικό χαρακτήρα που είχε και να αρχίσει να αποκτά βάθος και ουσία. Κι αυτή είναι μια πρώτη «νίκη».

Γράφει ο **Μπάμπης Παπαπαναγιώτου**

Οι απλουστευτικές και ακραίες απόψεις, είτε τού «όλοι είναι πρόσφυγες και ανοίγουμε αγκαλιά» είτε τού «στα σπίτια τους οι λάθρο», ευτυχώς αρχίζουν και γίνονται γραφικές. Και η μοίρα του γραφικού σε μια σοβαρή δημόσια συζήτηση είναι μία: να εκφυλιστεί και να πάψει να επηρεάζει οιονδήποτε άλλον, πέραν αυτών που συγκροτούν τις γραφικές ομάδες, οι

οποίες πάντα υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν. Αλλά δεν θα παίζουν κανέναν ουσιώδη ρόλο στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και της κοινωνικής πεποίθησης.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ συνειδητοποιούν ότι είναι άλλη κατηγορία οι πρόσφυγες κι άλλη οι μετανάστες. Συνειδητοποιούν ότι, υπό την ανοχή της προηγούμενης κυβέρνησης, έχουν επέλθει σε ορισμένες -επί του παρόντος- περιοχές της χώρας πληθυσμιακές ανισορροπίες. Συνειδητοποιούν ότι ο Ερντογάν έχει εργαλειοποιήσει το μεταναστευτικό, διαπραγματευόμενος με τη Μέρκελ και προωθώντας τις τουρκικές επιδιώξεις στο Αιγαίο. Συνειδητοποιούν ότι γύρω από το μεταναστευτικό έχει στηθεί μια τεράστια πολυμετοχική «αριστερή μπίζνα», στην οποία συμμετέχουν πολλοί, είτε απ' ευθείας είτε μέσω κάποιων ΜΚΟ. Συνειδητοποιούν, επίσης, ότι η καθυστέρηση στη χορήγηση ασύλου, πέραν της ανικανότητας, είχε και σκοπιμότητα.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ώρα, όμως, καταλαβαίνουν περισσότερο -αν και το έχουν αποδείξει εμπράκτως- ότι οι πρόσφυγες πρέπει να νιώσουν αλληλεγγύη, ανθρωπιά και ζεστασιά. Καταλαβαίνουν ότι δεν είναι όλες οι ΜΚΟ διάτρητες και αξιοερευνήτες, αλλά υπάρχουν και ΜΚΟ οι οποίες επιτελούν σπουδαίο έργο. Καταλαβαίνουν ότι η χώρα δεν δέχεται -επί του παρόντος- κάποια «εισβολή». Η εισβολή, πέραν του ποσοτικού στοιχείου, έχει μια απαράβατη προϋπόθεση: την ύπαρξη σχεδίου και ενιαίου κέντρου που τη συντονίζει και την καθοδηγεί. Μετανάστες από 72 χώρες, αν και μουσουλμανικές οι περισσότερες, δεν είναι δυνατόν να λειτουργούν βάσει σχεδίου. Μόνο κάποιος... Νεφελίμ «μπορούν» να το «κάνουν» και οι εύκολες θεωρίες συνωμοσίας, οι οποίες εν προκειμένω φύονται στο ακροδεξιό βοσκοτόπι του πολιτικού φάσματος.

ΩΣ συνέπεια της «αλλαγής δόγματος» της κυβερνητικής πολιτικής και της προσπάθειας στροφής της στο ρεαλισμό και στην αυστηροποίηση, με στόχο την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση αυτού του τεράστιου προβλήματος, ωριμάζει και η κοινωνία. Και μαθαίνει να σκέφτεται και να κρίνει τι λέει και ποιος το λέει. Σκέφτεται π.χ. χωρίς κινδυνολογία πόσους πρόσφυγες και μετανάστες αντέχει η οικονομία μιας χώρας, η οποία δεν έχει σταθεί ακόμα στα πόδια και έχει ακόμα μεγάλη ανεργία. Σκέφτεται πόσο «ανθρωπιστικό» και καλό για τους ίδιους εν τέλει είναι να βρίσκονται σε μια χώρα η οποία δεν έχει δουλειές να τους δώσει, δεν έχει υποδομές για να τους στεγάσει σε ανθρώπινες συνθήκες και δεν έχει τη δυνατότητα να δώσει στα παιδιά τους τη σχολική εκπαίδευση που τους αξίζει.

ΑΠΟ την άλλη, αντιλαμβάνεται πόση υποκρισία έχει να μιλούν για ανθρωπισμό και μωρομάνες στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι είχαν μόνο Ειδομένες και Μόριες να τους προσφέρουν. Ενώ τις μωρομάνες τις «πέταξαν» μαζί με τα μωρά τους στις άθλιες συνθήκες των κατειλημμένων κτιρίων που εκμεταλλεύονται διάφοροι «αλληλέγγυοι». Και καταλαβαίνουν πια πολύ καλά πόσο

σωστό και σημαντικό είναι αυτό που έγραψε χθες η «Die Welt»: «Η Ελλάδα είναι και πάλι ελκυστική για παράτυπους μετανάστες λόγω της χρόνιας αποτυχίας των ελληνικών αρχών να απελάσουν άτομα που δεν έχουν δικαίωμα ασύλου».

Ο Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ πατάει πλέον σε πιο καθαρό και στέρεο έδαφος. Η ελληνική κοινωνία είναι πιο έτοιμη για ρεαλιστικές, όχι ακραίες αλλά αποτελεσματικές λύσεις. Και κατά τούτο δεν έχει δικαίωμα να αποτύχει, παρότι το πρόβλημα παραμένει μεγάλο και δυσεπίλυτο.

Ο κύριος «μιλάει ο πρωθυπουργός»

Είναι δύσκολη η απεξάρτηση από τον τζόγο, έστω κι αν πρόκειται για τον πολιτικό τζόγο. Όπως είναι πολύ δύσκολη και η αλλαγή συμπεριφοράς αν κάποιος συμπεριφέρεται με έναν ορισμένο τρόπο για 3-4 δεκαετίες.

Διαβάζοντας το tweet που έγραψε ο Α. Τσίπρας για τον πρωθυπουργό με αφορμή την προχθεσινή απεργία, οι σκέψεις ήρθαν μόνες τους, απρόσκλητες. «Επειδή κέρδισε τις εκλογές, νομίζει ότι δεν πρέπει κανείς να τον ενοχλεί. Κόμματα, κοινοβουλευτικές διαδικασίες, εφημερίδες, απεργοί. Όλοι σιωπή! Ενοχλείται ο κος Πρωθυπουργός...», έγραψε ο τώως πρωθυπουργός.

Ο Α. Τσίπρας, λοιπόν, δεν αντιλαμβάνεται τις εκλογές ως μια κορυφαία δημοκρατική διαδικασία κατά την οποία ο λαός αποφασίζει και αναθέτει σε κάποιον τη διακυβέρνηση της χώρας. Αλλά σαν τζόκερ ή σαν μια παρτίδα πολιτικής πόκας όπου τζογάρεις και ή κερδίζεις ή χάνεις. Ή «σου κάθεται η καλή» ή «σου κάθεται η στραβή»...

Όμως, και ο θρασύς σαρκασμός για την «ενόχληση του πρωθυπουργού» έχει «δύναμη». Πόσω μάλλον όταν προέρχεται από τον μοναδικό πρωθυπουργό της χώρας στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης ο οποίος τόλμησε να πει μέσα στη Βουλή στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, μη μιλάτε τώρα, «σας μιλάει ο πρωθυπουργός της χώρας»...

Εις τα εξ ων συνετέθη ο ΣΥΡΙΖΑ 1...

Το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά βρίσκεται σε βαθιά εσωστρέφεια, αλλά και σε ατμόσφαιρα μεγάλων πολιτικών διαφωνιών, είναι σαφές. Ωστόσο, η τακτική του κουκουλώματος των διαφωνιών και του «βάζουμε τις διαφορές κάτω από το χαλί» -όπως διακήρυξε ο «μπαρμπα-Αλέκος»- έχει ημερομηνία λήξεως και σημεία καμψής. Ενα απ' αυτά ήταν χθες στην ψηφοφορία στο νομοσχέδιο για την εξόρυξη και εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Εκεί που ο ΣΥΡΙΖΑ

έκανε την πιο κωμική κωλοτούμπα της καριέρας του: καταψήφισε τον νόμο που ο ίδιος είχε φέρει και ψηφίσει πριν από τέσσερις μήνες. Κάτι που δεν προκάλεσε μόνο την κοινή λογική και τα άλλα κόμματα, αλλά και βουλευτές του...

Εις τα εξ ων συνετέθη ο ΣΥΡΙΖΑ 2...

...Χθες στην ψηφοφορία του νομοσχεδίου είχε... τεσσερισήμισι απώλειες. Οι Ν. Φίλης, Σ. Παπαδόπουλος, Κ. Ζουράρις και Θ. Παπαχριστόπουλος δεν συντάχθηκαν με τη «γραμμή Τσίπρα» να ψηφίσουν «παρών» και καταψήφισαν το νομοσχέδιο, λέγοντας «όχι». Ο «μισός» ήταν ο Θ. Δρίτσας, ο οποίος επιχειρηματολόγησε... θερμά υπέρ του «όχι», αλλά τελικά ψήφισε «παρών». Το γεγονός, όπως ήταν αναμενόμενο, συζητήθηκε και απασχόλησε έντονα την Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ. Το ενδιαφέρον είναι -σύμφωνα με πληροφορίες- πως οι απόψεις για το τι έγινε ήταν περίπου μισές-μισές, παρότι υπήρξαν «μόνο» τεσσερισήμισι απώλειες. Κι αυτό είναι ενδεικτικό του γενικότερου κλίματος που επικρατεί στις τάξεις του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αρκετοί επισήμαναν την κραυγαλέα ανακολουθία του κόμματος, όπως και αρκετοί ήταν εκείνοι που έκαναν... αναδρομική κριτική για το νόμο που είχε ψηφίσει ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση. Μια ωραία ατμόσφαιρα...

Απορίες

1. Μέσα σε 15 μέρες έχουν γίνει δύο γενικές απεργίες. Ελάχιστα περισσότερες είχαν γίνει σε 4,5 χρόνια. Αυτό είναι που λένε «πολιτική πεζοδρομίου»;
2. Αν το ζεϊμπέκικο του Ν. Παππά είναι στο πλαίσιο της πασοκοποίησης, δεν θέλει λίγη δουλίτσα παραπάνω; Θέλει...
2. Πώς τολμάει ο Μ. Πομπέο κι έρχεται στην Αθήνα, αφού η ΝΑΡ τον έκρινε ανεπιθύμητο στην Καισαριανή;

Από την στήλη «Δια Ταύτα» της έντυπης έκδοσης του Ελεύθερου Τύπου

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Κοινοποίηση

< προηγούμενο άρθρο

επόμενο άρθρο >